

Hickie, Emidia Austin

Private

G/63323

North Shore (NB) Regiment

Royal Canadian Infantry Corps

Emidia Austin Hickie is geboren op 12 mei 1922 in Five Fingers, Restigouche County (New Brunswick). In zijn geboorteakte staat zijn naam vermeld als Augustin Amédé Hickie, maar zijn hele leven staat hij bij iedereen bekend als Meddie. Zijn ouders zijn Joseph John Hickie en Marie Philomene O'Brien. Ze zijn Katholiek en van Ierse en Acadische komaf. Al vroeg verhuist het gezin naar het westen. Zijn vader werkt in de houtvesting in Powell River (British Columbia) en een tijdje in noord Ontario, vlak bij Moonbeam.

Na een paar jaar keert het gezin echter terug naar New Brunswick, op een boerderij bij Nash Creek. In de zomer werkt Joseph John op de boerderij en in de winter in houtvestingskampen. Meddie is de oudste van vier kinderen; twee zussen: Kathleen en Margeret en een broer: Charles, die later ook overzee zal dienen (servicenummer G604664). Drie kinderen sterven als zuigeling. Het gezin bezoekt de Saint Joseph kerk in Nash Creek en Meddie gaat naar school in Doyleville.

Op 12-jarige leeftijd, na het afmaken van de klas 6, gaat hij op de boerderij van zijn vader werken. Hij werkt met de paarden en de tractor en kan al auto rijden. In de winter gebruiken Joseph John en de jongens de tractor om boomstammen te slepen. Een tijdje werkt Meddie ook bij de Bathurst Pulp and Paper Company. In zijn vrije tijd doet hij graag aan schaatsen, ijshockey, kaarten, honkbal en dansen. Susan Hickey, die de familiegeschiedenis heeft beschreven verklaart dat hij een vriendin heeft, waarmee hij na de oorlog wil trouwen.

Emidia(Meddie) rond 1940.

Informatie toegevoegd van Kathleen Furlong-Hickie, zus van Meddie: Meddie nam de rol van grote broer heel serieus, maar hij was ook een grappenmaker. Terwijl vader Joseph John de hele week in het bos en op boerderijen doorbracht, moest Meddie snel opgroeien en veel van het harde werk rond de afgelegen hut van het gezin in het bos op zich nemen. Meddie was dol op Country muziek. Hij bezat een akoestische gitaar, maar zoals Kathleen zich herinnert was hij niet zo goed in zingen en spelen.

In december 1942 wordt Meddie opgeroepen voor de militie om binnenlandse taken te vervullen, op basis van de nieuwe National Resources Mobilization Act. Hij meldt zich aan bij het No. 7 District Depot in Fredericton en krijgt servicenummer G602906. De basistraining wordt voltooid in Camp No.71 bij Edmundston. In februari 1943 verandert Meddie zijn status en meldt zich bij het Canadese leger aan voor actieve dienst. Hij krijgt een nieuw servicenummer: G63323. Iedere maand laat hij \$20 van zijn soldij naar zijn moeder sturen.

In mei wordt Meddie bij de Canadian Artillery Reserve Unit geplaatst en in juli vertrekt hij naar Engeland. Hier wordt zijn training bij een artillerie-eenheid voortgezet. Tijdens de voorbereiding van de invasie in Normandië, wordt hij overgeplaatst naar de infanterie en komt bij het North Shore Regiment (New Brunswick) terecht.

Op 10 juni steekt hij het Kanaal over en voegt zich bij het regiment, dat naar het zuiden oprukt. Eind juni vecht het onderdeel in Cairn en Lasson, in juli raakt het betrokken bij de bloedige slag om Carpiquet.

Meddie thuis.

Begin augustus verplaatsen de North Shore's zich ten zuiden van Caen richting Falaise en krijgen op 10 augustus opdracht om het dorp Quesnay in te nemen. Het dorp ligt midden in het bos en het regiment moet eerst 1,5 kilometer door korenvelden en vervolgens door bos, voordat ze bij het dorp aankomen. De Canadese artillerie is achterop geraakt en kan geen ondersteuning geven. De leiding van het regiment weet niet, dat de bossen rond Quesnay zwaar verdedigd worden met 88mm kanonnen, tanks, mortieren en sluipschutters in bomen. Zodra de North Shore's de bosrand naderen, vuren de Duitsers fosforgranaten op hen af, waardoor de droge korenvelden meteen vlam vatten. De keus is dan: rennen of levend verbranden. Men kiest voor het eerste en ondanks enige bescherming van de rook worden er forse verliezen geleden: 22 doden en 71 gewonden. Maj. Ralph Daughney is gesneuveld en Lt. Col. Buell is zwaar gewond geraakt. Major. J. E. Anderson neemt het bevel over en het lukt hem om de troepen terug te laten trekken naar Bretteville le Rabet.

Op 13 augustus raakt Meddie gewond aan zijn voet. Hij wordt in eerste instantie behandeld door Doc. J. A. Patterson en verblijft de komende paar maanden in het No.10 Canadian General Field Hospital, ten westen van Bayeux. Als hij terugkeert naar zijn onderdeel, is dat op dat moment in de omgeving van Nijmegen en bereidt zich voor op de lente-offensieven. Het is daar een drukte van belang; het lijkt op Engeland net voor D-Day met de opbouw van troepen en enorme voorraden.

Op 8 februari 1945 steken de Canadezen de Nederlands-Duitse grens over om het Rijnland in te nemen. Eén van de bloedigste gevechten in het Rijnland zal de inname van het dorp Keppeln worden. Volgens geallieerde inlichtingen zijn er geen belangrijke vijandelijke activiteiten rond Keppeln gemeld en men acht de inzet van tanks niet nodig. Op 26 februari krijgt Lt. Col. Rowley opdracht op te rukken en stuurt de North

Shore's "B" en "C" compagnies over een kilometer open akkerland om Keppeln in te nemen.

De inlichtingen blijken verkeerd: de Duitsers wachten tot de North Shore's tot op 140 meter genaderd zijn en openen dan het vuur. Overal vallen doden en gewonden, er is geen plek om dekking te zoeken. De "A" en "D" compagnies volgen op minstens 1500 meter als het nieuws over de slachting hen bereikt. De North Shore's hebben tankondersteuning nodig en dan ontstaat het plan waarbij een peloton van de "A" compagnie op een squadron tanks van het 1st Hussars Regiment gezeten (ongedekt) op zal rukken. Als de tanks het dorp naderen nemen de infanteristen de vijandelijke loopgraven onder vuur. Sommige tanks lopen op mijnen of worden vernietigd door artillerievuur en andere komen vast te zitten in de modder. Slechts 6 van de 14 tanks overleven het.

Ondanks zware verliezen slaagt de aanval van de North Shore's. Na huis-aan-huis gevechten wordt Keppeln dezelfde dag nog ingenomen. Dit heeft 28 soldaten het leven gekost, 56 raakten gewond.

Pte. Emidia Austin Hickie sneuvelt op 26 februari 1945, op 21-jarige leeftijd. Militaire documenten vermelden dat hij 22 jaar is, maar in een brief ingevuld en ondertekend door zijn moeder staat dat hij eenentwintig jaar oud is.

Voor bewezen diensten aan Canada heeft Private Emidia Austin Hickie de volgende onderscheidingen gekregen:

1939-45 Star

France & Germany Star

War Medal 1939-45

CVSM with Clasp

Emidia Austin Hickie is begraven in de Canadese Oorlogsbegraafplaats bij Groesbeek, vak **X. A. 12.**

Na het eind van de oorlog komt zijn broer Charlie thuis en het gezin verhuist naar Jacquet River. Zijn moeder overlijdt in 1983 en is begraven in Saint Gabriel's Cemetery in Jacquet River. Op haar eigen verzoek zijn Meddie's medailles op haar jurk gespeld, vlak boven haar hart.

Geschreven door Bruce Morton, brucehmorton@gmail.com

Deze biografie is beschikbaar gesteld aan Faces To Graves, met dank aan Bruce Morton.

Lou Daley uit Charlottetown, Prince Edward Island heeft de foto en gegevens voor deze biografie verstrekt. Meer familiefoto's zijn door Doug Hickey ter beschikking gesteld.

Susan Hickey uit Dalhousie, New Brunswick familiegeschiedenis en aanvullende familiegeschiedenis door Doug Hickey en Kathleen Furlong-Hickie.

Emidia's moeder Philomene links en vader Josef John rechts.

Broer Charles (Charlie) midden van de foto.

Emidia's father en de eerstgeboren kleinzoon, hij is vernoemd naar Emidia.

Charlie ergens in Nederland.